

[Karlskov Jensen.]

kussionen sidst, en lille smule på afstand og vi kan betragte det en lille smule mere nøgternt og lidenskabsløst end i den oppustede stemning, vi havde i sidste samling, da disse spørgsmål blev drøftet, tror jeg nok, man må erkende, at det kan være vanskeligt at formulere en generel bestemmelse. Men det er da naturligvis noget, vi kan se på i udvalgsarbejdet.

Det, man i givet fald ville tilsigte at strafforfølge med de nye bestemmelser, er jo transaktioner, der ligger meget nær ved de normale og dagligdags økonomiske dispositioner, som man jo skal have mulighed for at foretage, uden at man løber nogen risiko for at komme ud i vanskeligheder, idet man vil kunne sætte ind dér, men hvor gerningsmandens forudsætning har været, at han i kraft af en vildfarelse eller ved at udnytte en nødsituation eller underlegenhed i en eller anden form kunne udnytte modparten. Jeg tror, der meget vel kan blive enorme vanskeligheder med at afgrænse disse tilfælde. Men det er jo det, vi er nødt til at gøre, og det må vi prøve på at finde frem til i udvalgsarbejdet. At ågerbestemmelserne skærpes og skærpes væsentligt, anser jeg også for at være nødvendigt.

Der er foreslået bestemmelser, der griber ind i aftaleloven, hvorefter man under nogenlunde tilsvarende forhold kan tilside-sætte en truffen aftale og frigøre sig fra en urimelig forpligtelse, oven i købet sådan, at man i kraft af disse bestemmelser også kan få et grundlag for et erstatningskrav i visse tilfælde.

Disse bestemmelser har, som det er påpeget, en direkte parallel i det lovforslag, der er til behandling i tinget for øjeblikket om markedsføring og forbrugerankenævn, og det er sådan set en parallelisering af forholdene i nogen grad, der er tale om her. Jeg tror ikke, det er dér, de største vanskeligheder vil komme til at ligge med at finde en rimelig, afbalanceret form.

Det tredje område vedrører tinglysningssloven. Her går hovedreglen i bestemmelserne ud på, at et pantebrev med rykningsklausul som hovedregel skal påføres en påtegning om respekt af et bestemt pantebrev eller af et bestemt lån eller bøb, for at det kan blive tinglyst anmærkningsfrit. Jeg er enig i, at der er et behov for at sikre imod

misbrug, som det sker i den foreslåede bestemmelse. Jeg ved ikke, om det er muligt at finde frem til en afgrænsning ved siden af et direkte nævnt beløb, for det kan måske i visse tilfælde være svært. Man kunne måske tænke sig, at man i hvert fald for bebyggede ejendomme satte det i forhold til en bestemt procent af ejendomsværdien. Men man pålægger med lovforslaget tinglysningssdommeren at træffe en afgørelse af, om dokumentet opfylder disse regler, og når man pålægger tinglysningssdommeren denne forpligtelse, må man vel sige, at så er det vigtigt, at vi prøver på at finde så klar en afgrænsning, som det overhovedet er muligt, for tinglysningssdommeren skal jo ikke være moralens vogter, og det skal være ud fra helt faste kriterier, lovligheden skal afgøres.

Venstre er meget tilfreds med, at der nu søges gennemført straffebestemmelser, der uden at gribe ind i normale økonomiske dispositioner gør det muligt at strafforfølge de personer, der søger personlig vinding ved at udnytte andres nød eller underlegenhed, og vi går derfor stærkt ind for, at der hurtigt og effektivt sættes ind imod disse ågerkarles og bolighajers og udsugeres afskyelige marodørvirksomhed. Jeg kan tilslutte mig hr. Ole Espersens udtalelse om, at et retssamfund kan ikke tolerere disse forhold, uden at der dæmmes op for dem.

Jeg kan på venstres vegne anbefale lovforslaget til et velvilligt og grundigt udvalgsarbejde.

Gudme (RV):

Det er lige godt og vel et år siden — det var nøjagtig den 10. maj 1973 — vi havde en debat på grundlag af justitsministerens redegørelse om bagmændene. Dengang var vi vel alle sammen lidt hede i kammen, fyldt af ædel harme, fremkaldt dels af Grell-rapporten, dels af det, vi havde læst om i aviserne. Men når hr. Lindholt nu giver indtryk af, at vor præmis alene var Grell-rapporten, som efter hans opfattelse i ét og alt er usandfærdig, så tager han fejl. Det, som kom frem i Grell-rapporten, og det, som pressen dengang omtalte, var jo noget, som de, der professionelt beskæftiger sig med økonomisk virksomhed — og hertil må vel også advokater regnes — udmærket kender til. Vi fik nogle ting fremkaldt, som vi måske ikke personligt kendte, men det, der